

Karta oceny dla: 1060 Czerwończyk nieparek (*Lycaena dispar*)

Obszar Natura 2000: Łąki trzęślicowe w Foluszu PLH040027

Stanowisko 1: N 52°59'12,93'', E 17°43'3,70''

Stanowisko 2: N 52°58'53,35'', E 17°41'35,44''

Stanowisko 3: N 52°58'47,74'', E 17°39'15,14''

Stanowisko 4: N 52°57'51,16'', E 17°39'4,50''

Stanowisko 5: N 52°56'51,61'', E 17°41'41,79''

Daty oceny: 27.05.2012; 12.06.2012; 2.08.2012; 9.08.2012

Ekspert: Jarosław Buszko

Parametr	Wskaźnik	Ocena	Komentarz
Populacja		U1	Niewielka liczebność populacji.
	Liczba obserwowanych osobników	U1	<p><u>stanowisko 1:</u> 27.05.2012 — 1♂ i 1♀, I p.</p> <p><u>stanowisko 2:</u> 12.06.2012 — 1♂ i 2♀, I p. 2.08.2012 — 1♀, II p.</p> <p><u>stanowisko 3:</u> 2.08.2012 — 1♂, II p.</p> <p><u>stanowisko 4:</u> 12.06.2012 — 1♀, I p.</p> <p><u>stanowisko 5:</u> 9.08.2012 — 1♂, II p.</p>
	Indeks liczebności	XX	Brak możliwości wyliczenia wartości wskaźnika (zbyt mała liczba obserwacji)
	Izolacja	FV	Stanowiska znajdują się w obrębie ciągłego zasięgu gatunku. Praktycznie nie ma izolacji przestrzennej ponieważ najbliższe stanowiska gatunku znajdują się w odległości kilku do kilkunastu kilometrów
Siedlisko i funkcje		U1	Niezadawalająca baza pokarmowa i dość duży udział krzewów na siedliskach lęgowych.
	Baza pokarmowa (udział powierzchni pokrytej przez rośliny pokarmowe)	U1	Zagęszczenie roślin pokarmowych różnych gatunków szczawiu na stanowisku 1 jest małe (około 3%), na stanowisku 2 powyżej 5%, na stanowisku 3 bardzo małe (< 1%), na stanowisku 4 małe (> 1%), na stanowisku 5 bardzo małe (< 1%); w skali obszaru udział powierzchni pokrytej przez rośliny pokarmowe czerwończyka nieparka jest niezadawalający.

	Stopień zarośnięcia powierzchni stanowiska przez krzewy i/lub rośliny inwazyjne	U1	Miejsca potencjalnego występowania szczawiu lancetowatego, takie jak rowy melioracyjne w przeważającej części zarośnięte są krzewami. Ich udział w pokryciu siedlisk lęgowych wynosi od około 30% na stanowisku 1 i 2, a na stanowiskach 3 – 5 nawet ponad 50% powierzchni.
	Struktura roślinności	FV	Struktura roślinności zarówno w siedliskach lęgowych, jak i w ich otoczeniu jest korzystna dla czerwończyka nieparka. Dotyczy to przede wszystkim bazy pokarmowej dla motyli, którą stanowią kwiaty rosnących tam roślin.
Perspektywy zachowania	—	FV	Biorąc pod uwagę obserwowane w ostatnich kilkunastu latach ogólne trendy wzrostu liczebności, zasięg występowania, biwoływność oraz adaptacje do korzystania z nowych roślin pokarmowych i siedlisk, perspektywy zachowania czerwończyka nieparka w obszarze Natura 2000 Łąki trzęślicowe w Foluszu PLH040027 należy ocenić jako dobre. Nie stwierdzono występowania istotnych zagrożeń lub presji mogących negatywnie wpłynąć na stan siedlisk gatunku, a tym samym liczebność populacji. Pewne potencjalne niebezpieczeństwo jednak stanowi możliwość osuszania wilgotnych łąk lub ich zarastanie krzewami. Gatunek nie wymaga stosowania specjalnych zabiegów ochronnych. Wystarczy utrzymywanie siedlisk przyrodniczych na omawianym obszarze w niezmienionym stanie. W szczególności dotyczy to łąk zmiennowilgotnych. Można jednak zalecić nie wykaszanie pobrzeży rowów melioracyjnych, szczególnie tam, gdzie rośnie szczaw lancetowaty.
Ocena ogólna		U1	